

rede i Samlingen 1906—07 forelagde et Forslag af saa omfattende Karakter som det, vi nu behandle. At det ikke naaede at blive behandlet i Folketinget i den paa-gældende Samling, er ganske naturligt, og at Folketinget har beskæftiget sig dermed indtil dette Øjeblik, er ogsaa naturligt, men for saa vidt kedeligt, som vi vistnok alle sammen ønske et Resultat af de Forhandlinger, der ere førte, og at faa dette Forslag gennemført i Aar. Jeg synes, at det vilde være en stor Skuffelse, og jeg kan gerne sige noget af en Uret mod de Folk, som endogsaa før 1904, altsaa før Lovforslaget kom frem og senere — jeg tænker her nærmest paa de private Baner — havde deres Sager og Pengene i Orden og havde faaet deres Trang anerkendt fra alle Sider. Jeg vil endogsaa sige, at der med Hensyn til mange af de her foreslaaede Privatbaner er vist en Offerberedvillighed fra Kommunernes Side, ganske anderledes stor end den der, var til Stede, da vi havde Loven af 1894 for. Det tyder paa, at den Erkendelse har bredt sig mere og mere i de store brede Lag, at de private Baner have en overordentlig stor Betydning for vedkommende Egne, og at man derfor ikke har betænkt sig paa at ofre ganske betydelige Beløb paa dem. Det har man i alt Fald gjort over store, store Dele af Landet.

I Anledning af de Udtalelser, der ere faldne fra det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) og det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt) om de Vanskeligheder, der vilde være ved at gennemføre det foreliggende Forslag, vil jeg gerne saa indtrængende, som det er mig muligt, sige: Lad os se at naa et Resultat af det foreliggende Forslag, det er ikke min Mening, at det skulde kunne gennemføres uden Ændringer, det kan jeg slet ikke tænke mig, og den højtærede Trafikminister ønsker maaske ogsaa nogle Ændringer deri, men jeg vil alligevel gerne indtrængende anbefale, at vi alle sammen lade os det være magtpaaliggende ikke at stille Forslag om større Ændringer, end at vi have Haab om at faa Lovforslaget gennemført i denne Samling. Naar de private Baner her nu forhaabentlig blive gennemførte, og Anlægene altsaa blive paabegyndte, saa tror jeg, at de private Baner ville have særlig Interesse for og deres Opmærksomhed henvendt paa Kommissarierne, og i den Henseende vil jeg gerne bede den højtærede Minister erindre, hvad vi vedtog ved Loven om Kommissarierne.

Vi have jo tidligere med Hensyn til de private Baner haft et indviklet Forhold, som ikke har vundet udelt Tilfredshed i Befolkningen. Naar nu denne Lov forhaabentlig bliver vedtagen, og vi komme til at staa overfor en Ordning som den, her foreslaas, vil jeg anmode den højtærede Minister om at tage saa meget Hensyn, som der paa nogen Maade kan tages, til den Henvendelse, der er sket fra Repræsentanter for alle de danske Privatbaner. De ville gerne have Lov til saa vidt muligt at være stillede frit, uden Overformynderskab fra Statsbanernes Side.

Maa jeg saa have Lov til at tilføje, at jeg i alt væsentligt kan slutte mig til de Udtalelser, der ere faldne fra det ærede 1ste Medlem for 7ende Kreds (Madsen-Mygdal). Det ærede Medlem taler jo her som vor Gruppes Ordfører. Men der er dog nogle enkelte Punkter, hvor det ærede Medlem ikke er helt enig med os alle, i alt Fald er der enkelte Ting, som jeg synes, at jeg maa tage Afstand fra, og her maa jeg nævne det, som jeg egentlig synes for Statsbanernes Vedkommende er det vigtigste af alt det, der foreslaas, nemlig Dobbeltsporet over Fyn. Det ærede Medlem og jeg have jo siddet sammen i Kommissionen, men vi have ikke været enige med Hensyn hertil. Jeg staar fremdeles paa det Standpunkt, at jeg indtrængende maa anbefale, at der som foreslaet anlægges et Dobbeltspor fra Nyborg til Strib, og at der ikke, som det ærede Medlem har foreslaaet, lægges en ny Statsbane fra Odensø over Nordfyn til Middelfart. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa at begrunde min Stilling til denne Sag, den er saa udførligt omtalt i Kommissionens Betænkning, at det ikke vilde være til nogen Nytte. Derimod slutter jeg mig til det ærede Medlems Udtalelser om den Omstændighed, at Banen fra Funder til Bramminge i Folketinget er ført uden om Sønder Omme. Der er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at Linien burde som foreslaet af Kommissionen gaa over Sønder Omme. Det er blevet sagt, at Linien blev kortere, som den nu er foreslaet. Det er jo rigtigt nok, men hvis vi altid skulde tage den korteste Linie, saa kunde vi jo lave en Luftlinie, den vilde jo blive den korteste Vej, men hverken vore Statsbaner eller Privatbaner ere anlagte efter det System.

Om Statstilskuddet skal jeg blot sige, at jeg maa tilstaa, at jeg har været en af dem i Kommissionen, der have holdt paa, at som Regel maatte Statens Tilskud til